

въвъкъ) извѣстява, че прѣзъ 532 година бѣлгарски пратеници сѫ ходили съ подаръци въ дворътъ на императора Людика Благочестиви. Може би тогава тѣ сѫ извѣстявали Маламировото възшествие на ханския прѣстолъ. Относително въпросътъ защо Енравата, най-стария синъ на Омъртага, е билъ лишенъ отъ прѣстолонаследието, единъ нашъ писващъ въвъ основа на неправилно разбирание извѣстията, създадъ цѣла басня за вътрѣшнитѣ работи на държавата. Така той пише: „Естествено е, че главната задача на болѣритѣ е била да отстранятъ всѣка възможностъ за закрѣпата на християнството въ Бѣлгария и за проникването му въ княжеския родъ. Но тѣхнитѣ старания не достигнали цѣльта си. Най-голѣмиятъ синъ на Омъртага, Енравата още при живота на баща си, почналъ да исказва наклонностъ къмъ християнската вѣра, вѣроятно, подъ влиянието на Крумовия плѣнникъ Кинама, който се е ползвувалъ, както е известно, отъ расположението на Омъртага и другитѣ боляри. Разбира се болѣритѣ не сѫ могли да бѫдятъ, доволни отъ направлението на Енравата и може би, още когато е билъ живъ Омъртагъ сѫ принудили послѣдния да го лиши отъ наследство и да назначи за свой приемникъ най-малкия си синъ Маломира, когото боляритѣ не се забавили да хванятъ въ ръцѣ и да го направятъ свое орждие“. Горѣнаведеното разсаждение е искаzano на основание извѣстието въ житието на св. 15 Тивер. Мъченици, дѣто се казва, че пленикътъ Кинамъ успѣлъ да покръсти най-голѣмия синъ на ханътъ Омъртага. Обаче нашия авторъ не звелъ въ внимание, че Кинамъ запозналъ Енравата съ християнството и го покръстилъ слѣдъ Миламировото въскачване на прѣстола; тѣй че нѣмало причина Енравата да изгуби прѣстола заради нѣкакво ужъ съчувствие къмъ християнството. Киманъ е билъ затворенъ въ тѣмница до смъртта на Омъртага и прѣзъ първото врѣме отъ Маламировото управление, та не е можалъ да запознае съ християнството Енравата до въскачването на Маломира. Енравата, споредъ житието поискалъ Кинама отъ брата си Маломира слѣдъ смъртта на Омъртага, когато Маломиръ вече заемалъ ханския прѣстолъ. Послѣдния извадилъ отъ тѣмницата Кинама, и го испратилъ на брата си. Кинамъ попитанъ отъ Енравата, защо е прѣтърпѣлъ такива мъчения, отговорилъ, заради вѣрата въ